

Kohn Sámuel Az 1940-Es Években

Édesapám olyan hatvanévesen.

Édesapám, Kohn Sámuel - akinek Smüle volt a zsidó neve - a Bánságban egy egész kicsi faluban, Putinciban született. Édesapja Kohn Simon, édesanyja Schmutzer Teréz volt. Nem tudom, hogy a nagyszüleim mivel foglalkoztak, de a nagymamám korán meghalt: a kertben kapált és napszúrást kapott, amibe bele is halt. Édesapám talán tízéves volt ekkor. Hat fiú és három lány maradt ott, és édesapám volt az utolsó fiú és az utolsó előtti gyerek. Vele már az idősebb testvérei törődtek.

Putinci földjeinek egy Reitzer nevű zsidó volt a tulajdonosa, és apám tíz vagy tizenkét éves korában Reitzer méteráru boltjában lett tanuló. Apámnak ha megvolt a négy elemije, akkor sokat mondok,

de nagyon intelligens volt. Mikor 1921-ben Pestre költöztünk, nem tudott egy szót sem magyarul - horvátul tudott és németül -, de Pesten gyönyörűen megtanult magyarul, és gyönyörűen fejezte ki magát!

Édesapám nagyon magas, csinos ember volt, fekete hajjal, ami még idős korában is csak szürkés volt, nem ősz. Ezen a képen az az ezüst jelvény van a gomblyukában, amit az első világháborúban kapott. 1915-ben hívták be katonának, telefonos lett és így egy karcolás nélkül végigcsinálta az első világháborút. A fronton egyszer észrevette, hogy a mieink rövidet lőnek az ágyúval, és így a sajátjainkat lövik. Ezt azonnal jelentette, és ezért később ezüst érmet kapott a parancsnokaitól.